

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΑΡΜΟΜΙ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΠΟΜΟΝΕΥΕΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΝΕΑ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ο φίλος καλλιτέχνης ποιητής και ιδρυτής της εκθέσεως των βασιλικών ενθαρρυνόμενος εκ της επιτυχίας και θέλων να συντελέση εις την ανάπτυξιν και πρόσδοον της ανθοκομίας, θέτει από τουδε δύο διαγωνίσματα. Έν δια την μεγαλειότεραν και ωραιότεραν γαρυφαλλίαν και έν δια την μεγαλητέραν διπλήν βιολέταν. Προσφέρει δέ πρώτος αυτός δραχμάς δέκα, πέντε δηλαδή δι' έκαστον διαγώνισμα. Η έκθεσις αυτή θα γίνη κατά την άνοιξιν όποτε θα όρισθή και ή ημέρα.

Τό Ζιζάνιον δέχεται από τουδε πᾶσαν εισφοράν των συμμεριζομένων την ιδέαν ταύτην, και παρακαλεί τους φιλανθεις να θέσουν και αυτοί άλλα ανάλογα διαγωνίσματα, ίνα τοιουτοτρόπως επιτευχθῆ μία πραγματική έκθεσις ανθέων, πράγμα τό όποιον ουδέποτε ητύχησεν να ιδῆ ό τόπος μας.

Προκηρύσσομεν από τουδε τό διαγώνισμα, δια να προμηθευθούν οι βουλόμενοι να διαγωνισθώσιν, τους καταλλήλους σπόρους.

Τους άφεντάδες προσκαλώ, ναρθούν εδῶ με τό καλό.

Του ψυχρού του φθινοπόρου, να κι' ό δείτερος ό μήν, και λαβένουμε τό θάρρος εαν όχι την τιμήν, να καλέσομε κηράδες, δειποσίνας και χηράδες, και τους άνδρας τους έξέχους, των κομμοβούλων τους κατόχους

να τους ποῦμε, του χειμῶνος πῶς έρύσθησε τ' όργιό, κι' εις αναγκη να μᾶς έλθουν και ν' άρῆσουν τό χωριό.

Κατεβῆτε ποσειδῶροι και κλεινοί φρουδαλίσται, τά καλῶς τά συναγμένα σί χροῦς να σπαταλήστε κατεβῆτε κι' εἴ.αι χεῖρα, να μᾶς βάστε σ' αλεγορία, κατεβῆτε κι' ἡ.θ' ή ὄρα, οίκονόμοι μου σοφοί, από του Δουρῶ τά δῶρα τό κορμί σας να τραφῆ, κατεβῆτε γεζουῖτες και φιλάργυρα ζουλάπια, σᾶς προσφέρουν τά ραπάνια, τά γουλιὰ και τά συνάπια.

Κατεβῆτε κατιόντες των άρχόντων Κεφαλλήνων, έρασαι των λαρδιασμένων του Δουρῶ σσεκλοσελήνων, κατεβῆτε κληρονόμοι της ευκλείας των λειψάνων κητναΐωται γενναίοι, τρουτσουμίδας και λαψάνων, κατεβῆτε άφεντάδες, χαροκόποι, κουβαράδες, που κατῆ τον κώδικά σας, πρέπει ναρτουνε τά Φῶτα, γιὰ να λάβετε τό θάρρος να σκιοτώσετε μιὰ κόττα!

Κατεβῆτε φρουδάρχει και μεγαλοκτηματίες, που τῆ λίμα σας την ξέρουν και στα πέρατα του κόσμου, που γιὰ τῆ πολὺ μεγάλες και πολλές μου άμαρτίες, κατᾶ γραμμα σᾶς μιμείται κι' ό πατέρας ό δικός μου, έλθετε μαζί μας κάτω, μέμπρα πολυζήλευτα, να γιομίσω τό μαρμάτο, σκουριζομένα δύλερτα!

Κατεβῆτε των άρχόντων τάξις ποιότη κι' άνομιέας και τον Πίπη σκαμπαῖτῆ γιὰ να νικήτῆ δευτέρα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓῆ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ ΑΙΣ4Υ1Φ30023

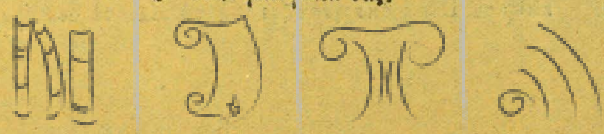
κι' όλοι πέστε του " Σιόρ Πίπη νάχης γυιά νά τή χαρής,
κι' είθε πάντοτε τούς φαύλους στά καπούλια νά βαρής,
κι' άν εκόντεψαν τ' άργίμια νά μάς έμπουνε καθάλ,
πολεμήσαντες γενναίως σάν τούς Μπόδες στό Τρανσιάλ,
είθε πάντα νάν τούς κόβη χρυσοπέλιχρος μπαλατάς,
τούς έχθρούς τούς θανασίμους τής δικής μας νομπιλτάς. "

Κατεβήτε μήν άργήτε,
νά θαυμάσετε, νά ιδήτε,
τό Λουκάτο πώχει ζήλο 'Αθιναίου Περικλή,
και γερεύει Παρθενώνας στ' 'Αργοστόλι νά μάς κάνη,
και τό φίλο τό Νεράντοση πού χαντάκι ανοιγοκλαί,
δίχως όμως και τήν ώρα του περιπάτου νά χάνη,
κατεβήτε γιά νά ιδήτε πώς θά τρέζουν τά νερά,
πού καλότυχος πού ζήση νάν τά πιή καμμιά φορά !

Τάς επαύλεις σας άφήστε
κι' είν καιρός νά έννοήστε,
πώς τό φώς πού θά μάς έρτη πού τό λέν' ηλεκτρικό,
σιγής φιλάργυρες σας τσέπες θάν' άπάντεχο κακό.
γιατί θάν' ή νύχτα μέρα και κανείς δέν θά μπορή,
σκωληκόβρωτη βελάδα τό βραδάκι νά φορή,
και φασιδίδια θά σά; έρτουν κι' άλλες μαυρές ιστορίες,
προκειμένου νά πετάξτε προσφιλείς κανκαλιχρίες.

Κατεβήτε κι' έλθετ' όλοι νά φιλήσωμεν άλλήλους,
και μακράν άς φύγη πλέον του κομματισμού τό πάθος,
κι' άς ελπίσωμεν πώς όλους δημοσίους υπαλλήλους,
θά θελήση νά μάς κάμη ό μινίστρος μας ό "Αθως"
κι' όπως έγινε ό Τρωγιάνος, τής σταφιδιικής ταμίας,
φασκελώσας και βιδιλία και μουρτάρια τής χιμείας,
κι' όπως έγινε κι' ό φίλος Στεφανάτος ό Νικόλας
λογιστής, καθώς νομίζω νάταν' άλλοτε κι' ό Σκόλας,
έτσι, έχω τή χαρά,
πώς κι' έχω καμμιά φορά,
ό δεινός σατυρογράφος, κι' έντοσούτω ψωμοζήτης,
θά κολλήσω στό 'Ρουμάνο και θά γένω τραπέζιτης.

"Αρχοντες, αρχόντισσες
και κουτσουδαϊμόνησες,
μάστε τά πεκούλια σας,
πάрте τά σακκούλια σας,
δέστε τή βαντάλα σας,
κι' έλα στην μπαγάλα σας.

"Ωρα γιά τά βίτσα σας και γιά τά καρέ σας,
ώρα γιά τσο μπάλους σας, γιά τά σουρέ σας,
ώρα των συζύγων ν' αρχινήτη θύρωμα,
ώρα λιθοστρώτου νά χορτάστε ντρώρωμα,
ώρα γιά ν' άρήσετε τσ' έξοχής τση γλύκες,
ώρα γιά τό σφύζιμο πού σάς κάνει σφήλες.

Μάτι κυρολύγατα, μάγουλα μπλένια,
ζαχαρένια στόματα και δαχτυλιδένια,
άστετε τά φέουδα, άστετε τής βίλλες,
κι' έλα νά σκορπίσετε σά χρυτοβαζύλες,
μές τον κάθε δρόμο μας, μέσ τήν κάθε βούγα,
και νά μάς κιαλάρετε με τήν ταρταρούγα.

'Αρμολες νάβγουνε από πιάνο φόντε,
άσφαιρο κι' ακίνδυνο ν' αρχινήση κόρτε,
και σπανίως, έστω, νάχουμε και θύματα,
με χτυπιές του μάους και με βοηθήματα !
"Ο καιρός έπειγει, μήν άργοπορήστε,
τούς καινόργιους ξένους, πρέπει νά γνωρήστε.

Κοπελούλες ώμορες και κυρές άφράτες,
κατεβήτε δώσετε, μπρίο μέσ τής στρατής,
και τή σίγαρα 'Ρήνη με τά μαξιλάρια της,
και με τή φορτσάδα πώχει στα ποδάρι της,
και με τήν μπαστσούνα πού κρατεί στό χέρι της,
και με τήν μπιστόλα πώχει στα φορτσέρι της,
και με τά μαντρόσκυλα πώχει στό σκαλί της,
άστε τήνε ήτυχη, μέτα στην αύλή της !

Μόνον λυπηθής τη, πούνε χρόνος πρώτος,
πού σ' αύτην τή κούρτη τήν Ιστορική,
δέν έπηρε κι' έδωσε τής καντρίλις κρότος,
κι' αυτε δέν ακούσθη νότα μουσική.
Και μονάχα έμεινε στην αύλή εκείνη,
πού τήν έτιμήσανε, τόσο άρλεϊνιοι
κι' όπού τήν έστόλιζε τόση εύθυμία,
ένα παληοτράπεζο γιά τριανταμία !

Κατεβήτε πριν σας δειώξη ό πουνέντης κι' ή βροχή,
κατεβήτε κι' ήλθ' ή θεία του θεάτρου εποχή,
πού στα πάλκα εξαπλωμένες,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΖΗΛΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Πότε με γυμνά τὰ μάτια, πότε με τὰ κιάλια μας,
θα σὰς βλέπουμε, κυράδες, και θα βίν' τὰ σάλια μας.

Κατεβήτε την ύψιστην ευχρηστειαν να λάβω,
νάρητε να σὰς συστήσω στον καινούργιον εργολάβον,
πείνε άνθρωπος με τρόπου; και με ντιστεξιόν μεγάλη
κι' ο' Εριτίσης δὲ, εἰν ἄξιος τὰ παπούτσι να του βγάλη,
ναν του πῆτε καθεμιά,
ὅ,τι ἔχει πιθυριά
να θυμάση και ν' ἀκούση στου Κεφίλου τῆ σκηνῆ,
να μην τῶχει στακινάδο ἢ Ἐνοίσειο; φωνή.

Τι Μιλάνο, τι Παρίσι,
θα, ἐφέτο τ' Ἀργοστόλι·
ὁ Θεός, να μὰς βοχτήση,
μην ζετρελλαθοῦμε ἔλοι·

κι' ἂν δὲν εἶναι παραμύθια, τὰ ἱμπένια του Πομπῆ,
οὔτε ζήτημα δὲν εἶναι πῶς; θα γένουμ' Εὐρωπαῖοι,
κι' οἱ χαμάλιδες κι' οἱ φαῖροι κι' ὁ χειρότερος σταυλιέρης·
κι' εἶναι κατακοντολάδος ὁ καυμένος ὁ Βαλιέρης!

Πίσω θάρτουνε τὰ χρόνια τῆς Μαρτζιάλε, τῆς Μιλάνη,
και κανεῖς δὲ θα θυμάται, Κορδοβὲ και Καστελάνη·
πίσω θάρτουνε τὰ πρῶτα του πολιτισμοῦ μας χρόνια
και θα λείψουν οἱ Γονζάλες κι' ἄλλα Σέρια κοθόνια.
Κι' ἂν μὰς λείψουν ἢ Τραβιάτες, Νόρμες, Λίνδες, Τροβατόρος,
θα μὰς τέρψη τῆς καινούργιας ἀρμονίας τραγουδάκι,
κι' ἐπὶ τέλους ἡσυχάζει κι' ὁ Τετσελης ὁ δετόρος
που τον ἔτρωγε τὸ φεῖδι μην ἀκούση Λουλουδάκη!

Κατεβῆτ' ἀρχοντοπολλε; και μὰς ἔρται' ἢ στατζόν,
που τους μπάλου; θα γλεντήστε του κδυμπάρου μου του Τζῶν,
και θα τρών οἱ καθαλιέρη,
τῆς ἀμάκας χοιρομέρι,
και θα πέφτον σάν κοράκοι στον ἰγγλέζικο μεπελιέ,
και θα τρώνε με τὰ μάτια τὸ γλυκό σας ντεκολιέ.

Κατεβήτε να σὰς ποῦμε πῶς ἐγύρισ' ὁ Δεσπότης,
πούχῃ πάει στο Παρίσι κι' ὕστερα στην Κηφισσιὰ,
κι' εἶναι δόξα τῷ Ὑψίστῳ ἢ αὐτοῦ Πανιερότης,
και στο πνεῦμα πηδ ἀκμαῖος, και στο σῶμα βουρλισιὰ,
και τὸ πῆραμ' ἀφ' τῆ βάρια, λαῖκοι, παππάδες οὔλοι,
και τον πῆραμ' στο σπίτι πρὸ; χερὰν του Διονυσοῦλη.

Κατεβήτε, κατεβήτε,
στον περίπατο να βγήτε,
μὰ καμιά να ἰδῶ δὲ θέλω, νανε μελαγχολιάκι,
ἂν ἐκεῖ ἀποζατήση τον γκελὲ του Χαλικιά,
γιατι πρέπει να ὑπάρχη και διάκρισις ὀλίγη,
κι' ὄχι, με τὴν ἀρνησί σας, ναν τον κάμετε να φύγη!

* Ἀρχοντες ἀρχόντισες
και κουτσοδαιμόνητες,
μάστε τῆ βαντάκα σας,
κι' ἴγια στην μπαράκα σας,
και του χρόνου νάχετε, γειά, να ξαναπάτε,
κι' ἂν σὰς ἐφορτώθηκα, να με συμπαθάτε!

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Ἐχάρηκα πολὺ, γρηὰ μπαρόνα,
που σ' ἐπιασαν οἱ Μπόερος με τὸ ξύλο,
γιατ' εἶσαι πονηρὴ και τσαφαρόνα
και μόνον, τὸ ἐγὼ σου, ἔχεις φίλο.

Ἐχάρηκα πολὺ καρπ' Ἀλβιῶνα,
πῶβρέθηκα και κάποιοι να σὲ δειρουνε,
γιατι ἔκαμες ἐτοῦτον τον αἰῶνα,
πολλοὺς για πινομή σου να παδείρουνε.

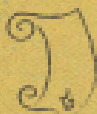
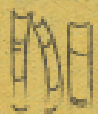
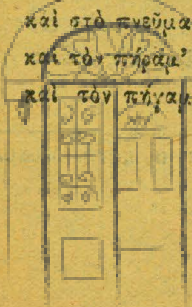
Στὸ Τράνσβαλ που σ' εὑρήκε τέτοια μπόρα
τὴν ἀξίζεις, κακιά για χίλια δίχη,
κι' ἂν εὑρισκες ἀδύνατους ὡς τώρα
και τῶπνιγες σὰ γάτα τὰ ποντίκια,
ἂς κάμη ὁ Θεός σ' αὐτὰ τὰ μέρη,
να πὰς, ἐκεῖ που ξέρεις, χέρι, χέρι!

K..P..Σ.

**Σὲ μὰ κόρη προσφιλή,
φιλοστέργου συμβουλή.**

Μικρούτσικη, κομφούτσικη, μονάκριβη κυρά,
που μες τῆς τόσες χάρες σου, ἔχεις και τον παρᾶ.
που κάθε τέτοια ἐποχῆ, ἀφίνεις τ' Ἀργοστόλι,
κι' ἔρχεσ' ἐδῶ στη φτώχια μας και κάνεις περιβόλι
κάποια καρδοῦλα, που για σὲ, πάει να μπατσελάρη,
(γιατι και τῆς σαράντα σου, σὰ σκύλος σου πουντάρει·)
που φέρνει γύρα τὸ χωριό, ἐπίσκεψες σὰ νάχη
που μόνον ξέρει τι τραβᾶ, τ' ἀλόγου του ἢ βράχι!
Βάλ' τὰ γυιαλιά σου, πρόσεξε, ἀθῶα μου κόπέλα,
μην πὰς και πέσης στη φωτιά και μου καῆς σὰ φέλλα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΓΝΩΜΗ.

Σάν τὰ καρδιά μένα στο γιγλό,
νά ζούν ή δυό καρδιά; μας χωριτρέναι
και με τόν έρωτά τους σιωπηλά,
νά ζούνε στην αλήθεια έρωτισμενάις.

Γιγτ' ή ζωή 'να πέλαγο πικρό,
κι' ό έρωτας καρδιά μέσ' τό κύμα,
κι' όταν καρδιά σμίγουν στο νερό,
τό θάνατο ά γκαλιζούν και τό μνήμα.

Ερωτα

ΣΠΥΡΙΑΩΝ ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ.

'Αρχαίος καθηγητής τής Γαλιλικής, άνήρ μορφώσεως άδράς, χαρακτήρος άκεραίου, χρηστός, φιλόπατρις, άξιοπρεπής, άναμιχθείς εις τόν ριζοσπαστικόν άγώνα ως δημοσιογράφος, απέθανε κατ' αυτάς πενέστατος έν Ληξουρίω, καταλιπών πολυμελή οικογένειαν. Δέν δικαιούται συντάξεως διότι δέν συνεπλήρωσε τά έτη, άλλ ό άνήρ απέθανεν έν τή ύπηρεσία και διά τήν ύπηρεσίαν έπαθε. Τό ύπουργείον θά έπραττεν έργον φιλανθρωπότατον και καθήκον ιερόν, άν παραβλέπον τούς τύπους έπεφάσιζε άπονομήν μικράς συντάξεως εις τήν άπορφανωθείσαν του οικογένειαν.

Τά τακτικά μέλη του ΟΥΒΡΟΑΡ παρακαλούν τούς έχοντας τήν ευγενή επιθυμίαν νά συνεισφέρουν διά τόν ήματισμόν των άπόρων και όρφανών παιδιών, ό όποιος διανέμεται εις αυτά κατά τά Χριστούγεννα, νά αποστέλλωσι τας συνδρομάς των ή εις τήν ταμίαν δεσποινίδα 'Αγγελικήν Μεταξά (εις οίκίαν Κοργιαλένια) ή έκάστην Ηέμπτην εις τήν οίκίαν τής κυρίας Μ. Κοντομιχάλου.

Ο Γραμματοκομιστής.

Τό έλυσαν αί δεσποινίδες. 'Αγγελική Γιαννοπούλου (πρώτη), 'Ελένη Ρ. Σ. Λουκάτου, Μαρία Βεντούρα, Σαποφά Βλαχούλα, Μαριανέτα Χέλμη, Τεφυγόρα 'Αντίπα, 'Ιωάννα 'Τζουγιάτου, Πηγή Κιρούσου, Τερέζα Χ. Μεταξά.

Οί κ.κ. Φ. Ποταμιάνος, Ο. Μαρκέτας, Α. Μαυροκίφαλος, Δ. Παυλάτος, Κ. 'Αρδαβάνης, Η. Φωκάς, Α. Μήλας, Γ. Χέλμης, Γ. Σ. 'Ραζίς, Α. Γ. 'Αντύπας.

Τά ψευδώνυμα. Τήν 26ην Σεπτεμβρίου διενουκτέρευσαν εις τό Χάνι Βερβέλη τρείς περιηγηταί, ιριών διαφόρων άναστημάτων. — Ναι Γκέγκη. πήγες στην Κερκίρα για τήν κουμπέρη σου... άλλά σ' έδιώξε! — Διάπλασις του 1892 μηνός 'Οκτωβρίου, αριθμός 112. — Προσέξτε ρήν πατήστε τιν ούραν σας, όταν κατεβίνετε από τό παράθυρον. — Σου ήρσαν, χριά μου τή ζαντασιμίνα μου; — 'Ετσι λησμονάνε τήν βίδα στο πορτόνι! — 'Ο φιλότιμος Βαγκελίκης — 'Ο Σπύρος πάει νά ετοιμάη άλλο φρενοκομείον διότι δέν είναι έπαρκές τό τής Κερκίρας. — Φαίνεται, θά είχατε τρικυμίαν νοός είτε νά σας πιάση αναούλα πού;... στο Μέτελχ! — Ναύαρχε Φατολλάκη, είσαι βέβαιος, ότι είσαι άνεψίδς του θείου σου ή μαθητής τής δασκάλας; — 'Ανάθεμά σε περονόσπορε, πού έπεσες στο μουστάκι τής Μπουλιάς! — Οί ιδιότροποι φορούν γιγλιά. — 'Ετσι τρέχουν στα καντούνια τά μεσάνυχτα; — 'Οχι τό πυροβολικόν, άλλά και όλόκληρον συνταγμα Ούσσάρων δέν επισπιάζον τήν δόξαν του Lion... έχει άρκετήν αξίαν! — Περιεργον, έτσι μικρούλα ή αδελφούλα σου και νά πιτυχάινη τέτοια ψευδώνυμα! — Τι εύτυχία! ένώ έπερίμενα τήν θάνατον επανήλθεν ή Ζωή! — Καλήτυχος πού είχε για φυλαχτό, ένν κομμάτι από τό βάσο του Γρήσα!

Τό μυστιότρομα έλαγεν εις τόν κ. Κωνσταντίνον Μ. 'Αρδαβάνην ό όποιος θά τό λάβη εκ του γραφείου μας.

Σήμερον προτείνονται υπό τής δεσποινίδος Σταμούλας Α Παγουλίτου τό άινιγμα,

Με κεφάλι με νεράνεις,
σκάψε τάφο νά έμβώι
άν μου κόψης τό κεφάλι
ζώ εύθης και κολυμβώι.

Δώρον δίδεται τό βιβλίον "Τά ένειρα", υπό Γ. Φραγκουδά.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΟΙΚΙΑ 'Ανώγειος εις Θέσιν κεντρικήν, με δέκα δωμάτια, με ευρυχωρώτατα έξαρτήματα, με δύο πηγάδια, με περιβόλι, με ταρατσές με, με... ΠΩΛΕΙΤΑΙ εις τιμήν συμφέρουσαν.

Οί ένδιαφερόμενοι, διά μείζονας πληροφορίας, άποτανθήτωσαν εις τό γραφείον μας.

'Όσοι έχετε φορέματα, μάλινα μεταξωτά, λινά, μαλοβόμβακα κτλ. διά βίψιμον, άναλαμβάνει νά σας ευχαριστήση πληρέστατα ό βαφεύς Β. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ. 'Ός επίσης καθαρίζει και εξαλείφει πάν είδους λεκκέ από τά ρούχα σας, δι' όλως ευρωπαϊκής μεθόδου.

MONON
ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΔΕΛΦ. ΒΑΣΙΛΙΑΚΗ

Θά εύρουν οι κυρίες και οι κύριοι ό,τι επιθυμήσουν..

'Επιδιορθώνονται παντός είδους καπέλλα γυναικεία εις όλα τά σχήματα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ